

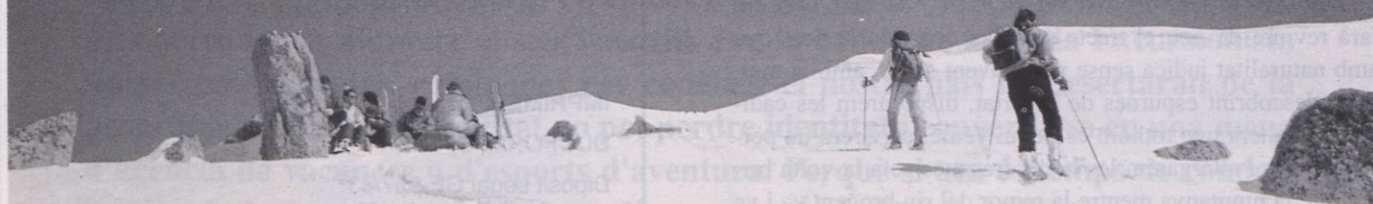
DRECCERA

CEC
VIII
BUTLLETÍ DE
LA COLLA
EXCURSIONISTA CASSANENCA
APARTAT DE CORREUS 74
17244 CASSÀ DE LA SELVA

AGOST 1993 — ANY XIV — 3a Època — Núm. 33

1r CICLE D'INICIACIÓ A L'ESQUÍ DE MUNTANYA

ENTREVISTA
JORDI PONS

MARXA DE
PRIMAVERA

SECCIÓ JOVE
L'ORRI

SOCIAL

Amb el declinar de cada tarda dels nostres immensos estius, quan s'apagaven els focs encesos amb les tragèdies d'amor o d'espasa que a través de les ones de la ràdio animaven els sargits i les costures, els brodats de les dones que ajustaven un pressupost sense deute, amb els genolls encara ensangonats de qualsevol contesa de carrer vèiem i oloràvem l'arribada dels homes, cremats, amb un blau més popular i amic que el d'aquell cel infantil de catecisme i penitència. Amb la posta tardana encara hi havia temps de fer cap a l'hort: verd de mongetes, vermell de tomàquets com el dia que es vincla. Vespre. Tot era al seu lloc quan els carrers regats i la lluna de juliol acollien les famílies a parar la fresca: tertúlia, o xafardeig si ho preferiu, als pobles tot se sabia.

Ara tenim la TV, el vídeo i la cadena, com a mínim. Alguna força més poderosa que totes les divinitats del temps ha aconseguit aïllar-nos en plena època d'unes comunicacions que no són mai neutrals: el Nord i el Sud, ciutadans del món, veïns del carrer..., tots, amb por o desconfiança, comoditat o pesera, tendim a l'amagatall, l'individualisme, la insolidaritat: la pretensiosa autosuficiència de l'onanista integral. Els casinos i ateneus, els clubs i associacions, els sindicats i cooperatives..., les cadires de balca fent rotilana, tot s'ha anat buidant mentre al rebost de la nostra abundància inútil hi hem encabint, il·lusòriament per l'endemà, les lectures i els discos i les pel·lícules. Guardem, col·leccionem objectes, folrem les parets del búnquer per excusar al màxim la nostra fugida. I és tan fàcil prémer el botó de l'anestèsia diària! La darrera tardor Noam Chomsky ens va regalar a Girona un munt d'evidències i obvietats que només els genis humils són capaços de descobrir d'entre els milers de realitats virtuals que ens envolten: "Aquest és — va dir, referint-se a com els poders de facto dirigeixen el món — un dels mecanismes de control de la ment que podeu anomenar *propaganda*. Un segon mètode de control és, senzillament, aïllar la gent, mantenir-la sola, assegurar que no es pot aplegar en organitzacions. (...) I així, en un país com els Estats Units, on hi ha un televisor a cada habitació, cada membre de la família seu tot sol davant del seu aparell i d'aquesta manera la gent està ben aïllada. L'oportunitat de preguntar als veïns és molt limitada".

Enguany el CAMPAMENT SOCIAL de La Colla em farà reviure de nou el tracte senzill i obert de la gent que amb naturalitat judica sense por: havent sopat, amb la mainada descobrint espurnes de llibertat, disposarem les cadires de manera que tothom es pugui veure, servirem un perfumat cafè i allargarem les hores fresques sota la volta brillant de la muntanya mentre la remor del riu brogent va i ve com el clucull amic. I puc ben assegurar que després de tants diaris i telenotícies de tot un any serà a les tertúlies del SOCIAL quan m'assabentaré del que és substancial en el poble, d'allò que determina la nostra quotidiana existència, de les atzagaiades humanes que hauré de patir un any més. En companyia, el nostre coneixement deixa de ser inocu, estèril i amnèsic. Compartides les inquietuds, els neguits,

DRECERA

ÍNDIX

	<i>Plana</i>
La columna d'en Joan	2
Editorial	3
Bloc de Notes	4
Activitats realitzades	5
Opinió	6 i 7
Marxa de primavera	
- A ritme de samba pels voltants de Cassà, per Mireia Vallès	8
- Un racó gairebé oblidat, per Carles Malagrida	9
Entrevista a Jordi Pons	10 i 11
Festa Literària	
- La nova Festa de la Colla continua pel bon camí, per J.C.C.	12
- Impressions del guanyador del Premi Cercamón, per Oriol Gordó	13
Esquí de muntanya	
- Ull de Ter, per Dani Lacoma	14 i 15
- Pic Alt del Cubil, per Rosa de la Cueva	16
- Amb els esquís preparats, per Josep M.	17
Secció jove	
- L'Orri, per E. Tallon	19

EDITA

DRECERA

Colla Excursionista Cassanenca

Carrer dels Dolors, 12

Apartat de Correus 74

17244 CASSÀ DE LA SELVA

Telèfon 46 36 25

AGOST 1993 - Any XIV - 3a Època - Núm. 33

EXEMPLAR GRATUÏT PER ALS SOCIS

IMPRIMEIX

DUCFORM, S.A.

Dipòsit Legal GE-957/83

fins i tot la poesia, sempre hi ha el perill o la fortuna de covar el desordre i la revolució.

Aquest agost a la Vall d'Oô del Pirineu francès podreu trobar-hi una assemblea constituent, una declaració de bones intencions o simplement un safareig. Tot estarà bé a l'hora de baixa.

TEMPS DE CRISI

BEN entrat el mes de juliol, quan el gruix d'activitats anuals de "la Colla" ja està realitzat i ens trobem gairebé a punt de tancar el curs, s'ultimen els detalls per iniciar una de les activitats més esperades i més rellevants: els CAM-PAMENTS D'ESTIU.

Aquests però, han hagut de ser modificats a última hora sobre el programa previst: els dos torns, un de grans i un altre de petits, s'han refós en un de sol per l'escàs nombre de participants inscrits, una vintena entre tots. Per què? Quins en són els motius? Quan portem la meitat d'aquest fatídic any 1993 econòmicament parlant, podem pensar que és pels migrats pressupostos familiars, per la incertesa de l'esdevenidor que en aquest cas se'n ressentiran nens i nenes que deixaran de passar uns dies diferents a la resta de l'any. (I de ben segur, criatures que anys enrera gaudien de més d'un campament o colònia, enguany en faran un amb una mica de sort, o cap en la majoria dels casos). Essent una explicació ben plausible cal considerar també altres factors. Per exemple, som conscients que l'oferta d'activitats proposades per diversos organismes i/o entitats més o menys lucratives augmenta cada any i per tant es diversifiquen les oportunitats.

Sobre les activitats que organitzem als Campaments Infantils, alguns adults volen posar-hi objeccions a les caminades, excursions, jocs de córrer... perquè els nois i noies pateixen amb tanta calor com fa a l'estiu. Des del 1981 en què es van iniciar aquestes activitats d'estiu resistint-nos a perdre l'herència de Begudà, tenim prou experiència per afirmar que les activitats que s'organitzen són de l'agrat dels participants, i en lloc d'anar a patir pensem que de debó s'hi diverteixen. Hem arribat a uns moments en què de la sobreprotecció cap als fills posant-los tot fàcil, estalviant-los les possibles dificultats que es poden trobar, no havent de sacrificar-se per aconseguir el que desitgen... se'n deriva per força i només a títol d'exemple que un Campament sigui vist com una creu en lloc d'un temps de convivència enmig de la natura on cadascú es descobreix a si mateix i aprèn a ser més persona, en un marc auster i senzill. Per la banda de la Colla Excursionista les excursions, rutes, caminades per conèixer el nostre país no desertaran de la programació. La nostra entitat no pot perdre identitat i convertir-se en una mena d'agència de vacances o d'esports d'aventura. Perquè si ara és temps de condescendència i comoditat mal entesa, d'aparença grandiloqüent i de consum sense sentit, tard o d'hora i per l'antiga llei del pèndol ha de retornar la tradicional demanda de les activitats ofertades cada estiu per la Colla. I malament rai si no.

DOLORS RUBIROLA i SITJAS

Bloc de Notes

LOCAL SOCIAL.— El local social de "la Colla" continua estant obert de dilluns a divendres, d'1/4 de 7 a 8 del vespre, per a ús, consulta i informació dels socis.

LLOGUER DE MATERIAL.— Els socis poden llogar les tendes que disposa "la Colla". Són tendes de cotó, de 4-5 places. El preu és de 1.500 ptes./nit i la fiança de 3.000 ptes.

BIBLIOTECA.— Estem posant al dia la biblioteca de l'entitat. Bàsicament mantindrem els llibres de muntanya i podran ser per a consulta i lectura dels socis. El mateix amb les revistes que hi estem subscriptes: Muntanya, Vèrtex, Serra d'Or, Tretzevents i Cavall Fort. Properament ens subscriurem a altres revistes de muntanya i ciclisme.

CARTOGRAFIA.— Els mapes de més interès que té l'entitat són:

—Col.lecció Editorial Alpina. 1:25.000 (actualitzats).

—Col.lecció Cartes de randonnées. 1:50.000. 11 mapes. Edition randonnées pyrénéennes. Institut géographique national.

—Col.lecció Valls d'Andorra. 1:10.000 M.I. Consell General.

—Guies del Centre Excursionista de Catalunya.

SECCIÓ CICLISME.— Des del passat mes de març "la Colla" està integrada a la Federació Catalana de Ciclisme com a club. Això permet que qui desitgi federar-se ho pot fer a través de "la Colla".

Francisco Oller, S.A.

Fàbrica de taps per a xampany

Carrer Clot, 13 - Telèfon 46 03 50

CASSÀ DE LA SELVA

ASSESSORS ASSOCIATS, SGCL.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Regentada per:

Joaquim Miralles i Pi
Diplomat en Ciències
Empresarials

Josep Planchart i Muntada
Graduat Social

Francesc Raurich i Casadellà
Diplomat en Dret Tributari

Miquel Sánchez i Dalmau
Assessor laboral

C/. Ample, 47 - Tel. 46 36 28 - Fax 46 38 29
17244 CASSÀ DE LA SELVA

C/. Barraquetes, 29 - Tel. 46 18 83
17244 CASSÀ DE LA SELVA

ACTIVITATS REALITZADES DEL GENER AL JUNY DE 1993

FESTA DE SANT VICENÇ

24 de gener de 1993. Festa de St. Vincenç al veïnat d'Esclet amb una gran concurrència de públic gràcies al meravellós dia, i això va fer que fos l'any que es quedés més gent a dinar en els magnífics paratges de Vilabella. El programa va ser variat i apretat: ruta de la Verneda amb bicicleta, petanca, futbol, missa, cantada de goigs per la colla dels Tranquils, sardanes per la cobla Baix Empordà, i concursos de coques casolanes i de cargols, aquests per primera vegada.

ESQUÍ ALPÍ

S'han fet 6 sortides amb autocar a diverses pistes d'esquí del Pirineu francès, i una sortida de cap de setmana a Andorra, com ja és habitual cada any. S'han hagut de suspendre tres autocars (els dos primers de la temporada per manca de neu i un per manca de gent). En total han gaudit de l'esquí un total de 243 esquiadors. A més, durant quatre dissabtes s'ha fet un curset d'esquí amb monitors de l'escola d'esquí francesa.

ESQUÍ DE MUNTANYA

Aquesta temporada s'ha fet un curs d'esquí de muntanya amb tres sortides: Ull de Ter, Cambres d'Aze, Pic Alt del Cubil (Andorra). Hi han participat 10 esquiadors.

XXVII FESTA LITERÀRIA

Dissabte, 24 d'abril de 1993. A la sala municipal de l'Estació tingueren lloc els actes corresponents a la XXVII Festa Literària de la Colla Excursionista Cassanenca: Recital de poesia de Miquel Martí i Pol, lectura i proclamació dels diversos premis i vi d'honor. Els guardonats foren:

VI Premi Cercamón: Oriol Gordó i Casanoves, de la Poble de Segur, amb l'obra "El Daridabor".

Accèssits: Ignasi López i Trueba, del Pont de Suert i M. del Mar de Ribot i Martínez de Girona.

XIV Premi Pompeu Pascual i Carbó: Llorenç Abós i Araguàs, de Platja d'Aro, per "L'estudi del Corc i el Rebaixí a les sureres de les Gavarres".

XXIV premis infantils Manuel Tolosa i Surroca:

Viola (8-10 anys): Anna Ros i Anguila, Accèssits per Gemma Pagès i Pi, i Manel Fortià i Brugué.

Clavell (11 i 12 anys): Albert Ros i Anguila. Accèssits per Mireia Massa i Mias, i Enric Mestres i Camps.

Rosa (13 i 14 anys): Ingrid Reyné i Ferrando. Accèssits per Anna Vilà i Bras, i Sílvia Gil i Serran.

III Premi Joan Xirgo: desert.

CONFERENCIES AUDIOVISUALS

Divendres, 16 d'abril de 1993. "Tròpic de Capricorn: L'illa de Madagascar d'extrem a extrem", a càrrec del Dt. Joaquim Monturiol. 40 assistents.

Divendres, 7 de maig de 1993. Conferència de l'alpinista Jordi Pons amb projecció de les pel·lícules: "McKinley: la muntanya polar" (Alaska), i "Tibet: perfil d'un poble". 60 assistents.

XV MARXA DE PRIMAVERA

Diumenge, 9 de maig de 1993. Itinerari: Passeig Vilaret, Puig Ventalló, Sant Cristòfol, Cal Nino, Cal Frare Coix, Plaça de les Bruixes, Oliveres d'en Canet, Casa Nova d'en Frigola i Passeig Vilaret. 140 inscrits.

B.T.T.

Diumenge, 7 de febrer de 1993. Excursió al massís de Cadiretes. 7 participants

Diumenge, 13 de juny de 1993. Sortida de Festa Major pels voltants de Cassà. 80 participants.

Diumenge, 4 de juliol de 1993. Excursió al Taga (Ripollès). 4 participants.

EXCURSIONS

14 de febrer de 1993. Excursió a Cabrera des de Falgars. 8 participants.

16 de maig de 1993. Excursió pel Massís d'Ardenya juntament amb membres del Centre Excursionista d'Olot. Itinerari: Sta. Cristina d'Aro, Roca Alba, Pedralta, Les Comes, Puig Gros, Puig de les Colles, Montclar, Roques Bessones, Solius, Sta. Cristina. 25 participants.

20 de juny de 1993. Remuntada del riu Rissac a Montnegre, organitzada pels Amics de les Gavarres i guiada per en Jaume Abel. 12 participants.

SECCIÓ INFANTIL

Del 5 al 8 d'abril de 1993. Setmana Santa a la casa de colònies de St. Iscle de Colltort (St. Feliu de Pallerols). 40 nens i nenes.

SECCIÓ JOVE

20 i 21 de març de 1993. Sortida per l'Alta Garrotxa: Sadernes, St. Grau d'Entreperes, Mas de l'Orri, Sadernes. 9 participants.

EL SENTIT NEGATIU DELS MEUS ESCRITS

Fruit d'una carta meva apareguda a El Punt amb motiu d'un esdeveniment que es va viure a Cassà de la Selva per la Festa Major, un bon amic em va increpar sobre el seu contingut, tot apuntant que d'un temps ençà en els meus escrits s'hi entreveu, només, el sentit negatiu de les coses.

Fer la lectura que fa el president quan diu, més o menys, que si sumant i restant el resultat és positiu és que la gestió ha estat vàlida, penso que és fer-ho massa fàcil. D'entrada, i ho he dit més d'una vegada, crec que les persones ens movem dintre unes coordenades de bones intencions, voluntat per fer el bé, ganes d'ajudar, ... i per tant no espero que em demostrin la predisposició, ja que la dono per suposada. En tot cas espero, amb prudència, adonar-me'n a temps si és que la seva acció va per uns verals diferents dels que m'havia assenyalat de bon principi. Dit en altres paraules: d'entrada tothom té la meva plena confiança, i si no se la mereixen ja m'ho demostraran.

Amb tot aquest paràgraf vull dir, car amic, que dir que una part de les coses que es fan estan ben fetes no té massa sentit, almenys sentit crític: ja se'n preocupen de pregonar-ho els que les fan (el rètol que anuncia la construcció de la depuradora de Llagostera-Cassà de la Selva fa dies que està posat. Informar del quan, com, per què... no s'ha fet ni es farà. Es començaran unes obres que duraran fins que s'acabin i el poble a callar, i a pagar. Si hi ha qui es conforma amb el rètol, jo no: i crec que som molts). I per tant penso que és molt més positiu buscar-ne i denunciar-ne les parts que hom, amb la possibilitat d'equivocar-se, considera que són negatives, que com a tals molesten i no es volen veure, tot demanant-ne la seva rectificació.

La postura dels que fan/fem aquesta feina no és vista amb bons ulls, però creu que és gratificant. I el curiós del cas és que qui s'ha de sentir al·ludit per les crítiques calla perquè sap que la majoria de les vegades està en fals. I qui vertaderament ha fet les coses de bona fe, encara que s'hagi equivocat —i qui no s'equivoca!— és qui agafa la bandera i amb tot orgull defensa la postura de qui, apeixat en la cadira grossa, viu tranquil i per inèrcia del sou que el càrrec li comporta. I dir que de tant en tant s'escombren els carrers,

que s'han arranjat alguns camins veïnals, que les cotes de contaminació han baixat, que s'ha projectat un polígon industrial, ... no té cap mèrit: és la seva obligació. Denunciar que malgrat tot, els carrers continuen bruts, que els camins veïnals arranjats són els més fàcils i que d'altres en deu anys ni se'ls han mirat, que la zona sud de la vila es veu com mai plena de volves de suro cremat, que el polígon industrial sembla una ànima en pena, ... és l'obligació de qui n'és conscient. Tot i sabent que moltes vegades, sense les dades a les mans, corres el risc d'equivocar-te.

És el risc que corre el crític benintencionat, i l'avantatge amb què juga el polític mediocre.

JOAN MAYMÍ I COLOREU

UN VIAL PER A BICICLETES?

Si féssim un recompte de les bicicletes per càpita que actualment hi ha al nostre entorn, de ben segur sortiria un nombre molt alt. Això, anys enrera hauria estat motiu de complaença per part de les autoritats municipals, que amb l'"arbitrio de rodaje" haurien ingressat uns bons cabals a les arques municipals. Actualment també els hauria de ser motiu de satisfacció i per diverses raons: és un vehicle d'esbarjo silenciós, no contaminant, net, discret i que contribueix a millorar la salut física i segurament mental dels qui la fan servir.

Els usuaris no paguem taxes pel seu ús però les virtuts de l'activitat ciclista són prou interessants com perquè es mereixin una potenciació i protecció per part dels nostres poders públics.

És evident que una de les formes que pot potenciar i facilitar la utilització de la bicicleta és l'adequació de carrils i vials d'ús exclusiu per a aquests vehicles i des d'aquestes ratlles pretenem reivindicar la necessitat urgent d'adequar-ne un. I és que en aquests moments tenim una oportunitat històrica única.

Ara és el moment per reconvertir l'antiga via del Carrilet de Sant Feliu a Girona en un vial d'aquesta mena. Un camí que es conserva almenys en un 70% del seu traçat original podria esdevenir un recorregut d'ús exclusiu per a bicicletes

Caixa de Girona

Oficina a CASSÀ DE LA SELVA: Carrer Major, 15 - Telèfon 46 10 49

i vianants si les instàncies polítiques i administratives s'ho proposessin.

És temps de crisi i aquest fet circumstancial no ha d'impedir la realització d'una obra com aquesta sinó que l'ha de facilitar. La idea que cal estalviar, que no s'ha de viatjar gaire lluny, de no utilitzar el cotxe, de quedar-se més a casa, és perfectament compatible amb la utilització de la bicicleta i en conseqüència amb la construcció de vials adequats pel seu ús.

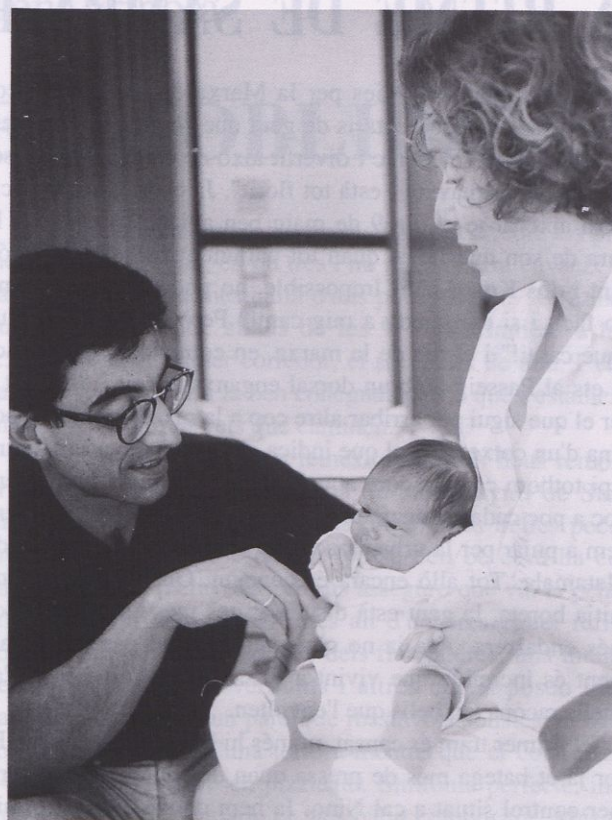
La recent construcció de la canonada per portar aigua del Pasteral a la Costa Brava tot utilitzant l'antic vial del Carrilet ha suposat la neteja i el desbrossament de bona part del traçat i per tant cal apreciar les possibilitats que té l'itinerari. Ara bé, s'està al mateix temps desaprofitant l'oportunitat que representa reclamar a les empreses que van construir la canonada, un acabat més acurat de l'obra, que hauria de suposar per exemple la reconstrucció de tots els ponts existents a l'antiga via, a compte del valor afegit que els va suposar el disposar d'un traçat previ com aquest.

Finalment només queda parlar d'una notícia que sovint apareix als diaris, fins i tot als estatals (*La Vanguardia, El País*): la reconversió de l'antic traçat del Tren d'Olot en vial ciclista. Després d'aquesta iniciativa, que suposa una inversió ben ridícula comparada amb el que costen altres obres públiques, no sembla que hagués de ser massa difícil continuar el traçat d'Olot a Girona fins a Sant Feliu per un cost proporcional.

L'interès que hi posin els nostres polítics és el que sens dubte permetrà o esvairà definitivament una iniciativa com aquesta. Ens consta que ja s'ha fet algun pas, tot aprofitant l'existència del Consorci per a la Celebració del Centenari del Carrilet, però amb molta timidesa i lentitud.

No es pot esperar més si no volem perdre l'oportunitat que representa la conjuntura actual. D'acord que no és fàcil, que el traçat s'ha perdut en alguns llocs, bé perquè s'ha venut, s'ha expropiat per fer-hi carreteres o simplement perquè algun veí l'ha anat llaurant dissimuladament. Però la major part es conserva i de ben segur que es poden establir traçats alternatius en els llocs ocupats.

Des de la Colla ens proposem iniciar campanya per reivindicar la consolidació del projecte i, si és el cas, reclamar-ne la realització en un termini breu. Prèviament, i si escau, ens oferim per col.laborar en la recerca d'itineraris alternatius, revisar el possible projecte tècnic (que si es fa hauria

Benvinguda

Des d'aquestes pàgines felicitem la nostra presidenta, la Dolors, i en Joan per l'ampliació familiar que han fet i esperem augmentar ben aviat la llista de socis amb la Núria Pinsach i Rubirola.

de confeccionar-se en coherència amb el del traçat d'Olot) i oferir qualsevol servei que estigui al nostre abast. Recentment ens hem inscrit a la Federació de Ciclisme, i són ja diversos els socis que estan federats a través de la Colla. Per tant, tenim en el si de l'entitat persones interessades i qualificades que poden aportar els seus coneixements i experiència per solucionar els problemes que poguessin sorgir.

JOAQUIM CARRERAS i BARNÉS

Armeria CASSÀ

ARMERIA - ESPORTS

Carrer Mel, 11 - Apart. Correus núm. 29
Tel. 46 11 43 - Tel. part. 46 02 58

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

A RITME DE SAMBA PELS VOLTANTS DE CASSÀ

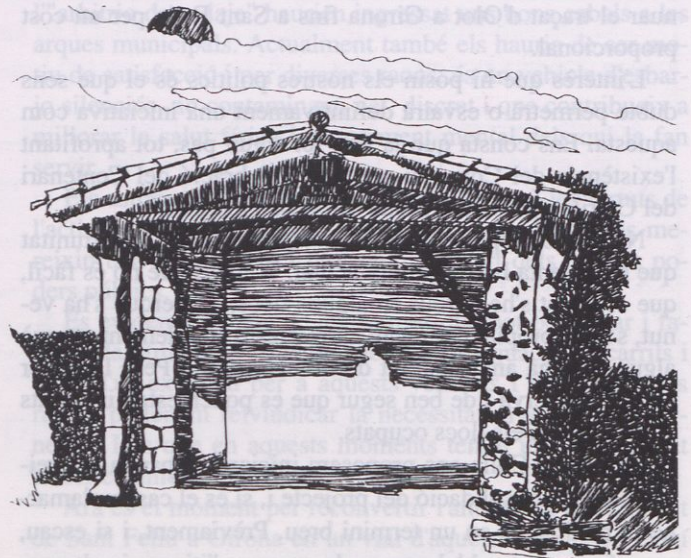
Quan falten pocs dies per la Marxa de Primavera, comences a sentir comentaris de gent que t'envolta i t'animes, i penses "Deu ser bonic i divertit això de caminar pel bosc, ara que és primavera i està tot florit". Ja estàs gairebé decidit a aixecar-te el dia 9 de maig ben aviat al matí, tot i la cara de son que faràs, quan tot parlant t'expliquen que són vint-i-dos Km. Ahhh! Impossible, no podré, potser que no ho faci, i si em quedo a mig camí? Però finalment et dius "què carai!" i el dia de la marxa, en companyia dels amics ja ets al Passeig amb un dorsal enganxat al pit i disposat a fer el que sigui per arribar altre cop a la meta. Ja sona la bocina d'un cotxe, senyal que indica el començament. Al principi tothom camina com aquell que el segueix un gos, però poc a poc cadascú agafa un pas ajustat al seu ritme. Comencem a pujar per la urbanització de Vi Novell i pel veïnat de Matamala. Tot allò encara és conegut. Quan ja portes una mitja horeta, la gent està dispersa; uns més endavant, pocs més endarrera. Ara ja no coneixes gaire el paratge. Realment és increïble que vivint a Cassà no tinguis noció d'aquells racons tan bells que l'envolten.

El primer tram és cansat, només hi ha pujada i pujada. El cor ja et batega més de pressa quan de sobte trobes el primer control situat a cal Nino. Ja hem deixat enrera el puig Ventalló, St. Cristòfol, i el centre de la vila. Un tros de taronja que arplegues i que trobes més suculent que mai, et fa distreure durant una estona la caminada, ja que estàs més pendent de la fruita que del camí. El segon tram abans d'arribar al pròxim avituallament és més tranquil; les pujades són seguides de baixades que descendeixes tot saltant i cantant. Ostres, això sí que és divertit! El panorama és cada vegada més impressionant, i les cames ja gairebé et caminen soles al ritme de la "samba". Ja comences a identificar-te amb els arbres, l'olor de la terra i la tranquil.litat del bosc.

Si ets novell com jo, que és la primera vegada que fas la marxa, els ulls se t'obren de cop davant d'uns entrepanys i unes begudes irresistibles. Qui vol menja, beu i descansa; qui vol no menja i descansa; qui vol menja i no descansa i qui vol no menja i segueix el seu trajecte. El tercer tram, trobo personalment que és el més meravellós. Xino-xano per un camí de carros, veus el teu voltant sota els teus peus.

Com un mirador, situat al puig Canet, contemples l'ermita de Sta. Pellaia i vas fent camí bocabadat fins arribar a una cruïlla que s'endinsa per un caminet de bosc. Aquest tram és molt planer i tranquil. Finalment arribes a l'últim control situat a la casa Nova d'en Frigola; no et pots creure que hagis arribat fins allà. Pensaves que les cames et farien figa i que hauries d'aguantar-te la llengua, i en canvi, estàs rialler i esbojarrat, caminant entre el brançam. Gairebé tornem a estar al punt de partida; uns quants quilòmetres més i ja s'haurà acabat. Fins aleshores la caminada ha estat agradable. Segueixes fent camí i et preguntes on et deus trobar. Aleshores sents el repicar majestuós de les campanades i amb goig penses: "Ja sóc a Cassà". Els peus avancen més ràpidament al so de les campanes. Al cap de pocs minuts ja trepitges el veïnat de Matamala i temps després ja estàs flairant la fragància de la vila. Altre cop el passeig Vilaret és el teu punt d'atracció. Dirigeixes la mirada cap allà i dius: "Això és fantàstic!" Espero poder-ho repetir l'any que ve i l'altre, i l'altre...

MIREIA VALLÈS

Porxo de Cal Nino.

CALEFACIÓ I AIRE FRED

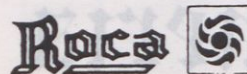
Ribalta - Rocas, S.A.

La confiança de la vostra instal.lació

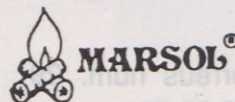
Podeu pagar a la vostra comoditat amb el servei Credi-compra

INSTAL.LACIONS I VENDES

C/. Barraquetes, 20 - Tel. 46 08 02 - CASSÀ DE LA SELVA

Buderus

Instal.lació per sistema de Terra Radiant o Radiadors.

Calderes de combustible sòlid, líquid o gas.

Instal.lació de Panells Solars per a aigua calenta o calefacció.

Garantim les nostres instal.lacions.

Confii en nosaltres. Tenim experiència.

La Casa Nova d'en Frigola

UN RACÓ GAIREBÉ OBLIDAT

No és de pas per anar enlloc i si hi afegim la seva situació al fons d'una petita vall, resulta ben lògic que bona part dels cassanencs no sàpiga on para. Ens referim a la Casa Nova d'en Frigola. Tampoc no pertany a Cassà, sinó a Cruïlles. Es troba situada aigües avall de cal Bord —aquesta sí ben coneguda— just al punt on s'encreuen els termes municipals de Cassà, Cruïlles i Llambilles.

Deshabitada fa anys, ha començat a enrunar-se, com hem pogut constatar els participants d'enguany a la Marxa de Primavera; el tercer control era justament allà. I a mi em toca d'estar-hi (serà possible que algun any faci la Marxa?)

Després de la ràpida sortida dels 150 marxaires —a 2/4 de 8 en punt— el Passeig sobtadament buit i en espera de rebre —més compassats, això sí— els que vagin arribant, resta amb l'única presència dels companys que atenen el punt d'arribada. Jo faig via cap a la Casa Nova d'en Frigola, el meu punt de control. En arribar-hi hi començo a disposar els estris sota el sol matiner.

— Ara sí: un control! —sento que diu una veu: dos corredors arriben quan són les vuit en punt.

— Però, d'on dimoni sortiu vosaltres?

— És que tenim compromís aquest matí i hem sortit a les 6 ...

Quan desapareixen camí enllà, em decideixo a donar un cop d'ull a la casa. Feia més de 30 anys que no hi havia estat. Llavors plena de vida, ara traspua solitud i ruïna; la teulada esfondrada en part deixa entreveure el cel blau a través de la finestra del primer pis. A la que fou cuina hi resten les desferres d'una nevera i una cuina, ambdues de butà, patètic testimoni d'un intent no reeixit de supervivència.

A l'ala nord-oest de l'edifici, just al costat de la pallissa, una escala de construcció més recent, juntament amb un afegitó que sobresurt al primer pis, m'esperonen a tafanejar més a fons. Després d'una ullada que em convenç de la seva relativa solidesa, m'enfilo escala amunt. Al pas mateix de la porta, un estrany armari encastat em sorprèn; al pis hi trobo restes del que sens dubte fou habitatge un cop abandonat l'edifici principal; un calendari penjant a la paret porta data del 1981. El voladís que hom podia suposar cambra de bany o cosa semblant, és en realitat una petita cuina, això sí, prevista només per a butà, el que confirma la seva més recent construcció. Un menjador i tres petites cambres, aquell amb el trespol a punt d'ensulsiada, completen l'estrany estatge.

Però la sorpresa més gran m'espera a baix quan, en tornar al peu de l'escala i examinar el pretès armari, m'adono que es tracta en realitat de ... una comuna. Dificil imaginar emplaçament més extravagant per a l'excusat, al peu mateix de l'escala, sense cap possibilitat de tancar-se amb porta... Em faig el propòsit d'intentar esbrinar qui bastí aquest insòlit afegitó a la masia.

És tan bon punt surto altra volta, disposat a rebre els primers corredors quan, en un tres i no res, la boira envaeix la vall; la visió no va més enllà d'uns pocs metres. Tot i això dura poc: quan poc abans de les 9 —exactament a les 8:51— passa el primer corredor, el sol llueix de nou. I van passant, fins arribar a la ben coneguda pausa que s'estableix entre els que corren i els que caminen.

Silenci, silenci amb prou feines torbat pels lleus remors provinents de la propera masia de can Maymí de Sant Cristòfol. De sobte s'engega una de les més belles peces musicals que mai he escoltat. No sé ben bé com ha començat aquesta meravella però us asseguro que val la pena: una xurla, enfilada al punt més alt d'un presseguer refila com mai ho farà el més destre dels flabiolaies; una munió de pardals, cardines, verdums i altres ocells posen fons harmònic als cants d'un parell de rossinyols solistes; el baix continu va a càrrec d'una tórtora mentre que el contrabaix —un puput— intervé en pizzicato. Simfonia perfecta, instrumentació que envejaria el més hàbil compositor. Músics que cerqueu inspiració: veniu a la natura i escolteu!

Remor de veus i tot s'esvaeix. Van passant els marxaires; el sol va escalfant cada cop més i, gairebé sense adonar-me'n, recullo el control del darrer grup: la marxa ha acabat.

Quan el fòtil automobilístic retruny desagradablement camí enllà, penso amb recança en el deleitos indret que queda enrera...

CARLES MALAGRIDA

Jordi Pons: un alpinista de sempre

"UNA COSA ÉS FER VUIT MILS I L'ALTRE ÉS FER L'ALPINISME SERIÓS"

Jordi Pons i Santjinés neix a Barcelona el 5 de gener de 1933 (fa 4 mesos ha complert els 60 anys). El primer contacte amb la muntanya el va tenir quan el seu pare el va dur a fer la travessada a les Guilleries. Tot seguit, va passar a ser minyó de muntanya a través de l'escoltisme. De la mà d'un germà gran, es fa de l'Agrupació Excursionista Pedraforca on comença a conèixer el Pirineu i també llocs d'escalada com Sant Llorenç de Munt, El Figueró i, esporàdicament, Montserrat.

Com que s'adona que això no satisfà les seves ambicions, es fa membre del Club Muntanyenc Barcelonès on hi ha el Grup d'Alta Muntanya, que l'any passat va complir 50 anys, i que és un dels grups pioners de Catalunya amb una certa élite alpinística.

— **Del teu primer vuit mil, què n'explicaries?**

— El primer vuit mil, com tots sabeu, és el de l'Annapurna que el vàrem fer el 1974. Però he de dir que nosaltres vàrem tenir sempre la precaució de fer primer un sis mil (el dels Andes); després, un set mil (a l'Indokuix) i finalment un vuit mil. I, cadascun d'ells separats per un espai de 4 o 5 anys. O sigui, que no és com ara, que hi ha algú que amb prou feines se n'ha anat a fer el Mont Blanc i decideix fer un vuit mil. I que segurament el podrà fer, perquè les circumstàncies són així. Però nosaltres, que érem conscients, no de les dificultats, sinó d'arribar a una majoria d'edat alpinística, penso que passarem a la història com un exemple de com es poden arribar a fer els vuit mils amb tota la serenitat del món i amb tota la prudència. I també amb la valentia d'haver de saber que cada vegada pujava una miqueta més. I que consti que una cosa és fer vuit mils i l'altra és fer l'alpinisme seriós. Perquè jo diria que avui hi ha un gran percentatge d'alpinistes que comencen a tenir cims de vuit mil metres i que no tots han passat per la fase alpina de conèixer les parets nord dels Alps. I puc dir —i perdoneu la pedanteria— que he estat el primer home a l'Estat espanyol que ha assolit l'Eiger, el Cerví i les Grandes Jorasses, les grans parets nord. I si feu balanç de quanta gent ha fet aquestes parets i quants vuit mils s'han fet, veureu que a la llista dels vuit mil hi ha 100 o 150 homes, i segurament a la llista de les parets nord, som 20 o 25.

— **A què et dediques actualment, a la muntanya o als negocis?**

— Actualment em dedico a compaginar l'Alpinisme federatiu —com a vice-president de la Federació Espanyola— i procuro no deixar l'activitat de cap manera. L'altre dia érem a Núria fent la travessada del Puigmal, fa 15 dies vaig fer l'Aneto, demà me'n vaig a Vilanova de Maià a escalar... Procuro no deixar per res l'activitat.

— **Les expedicions les has deixades per a gent més jove com en Carles Vallès?**

— En principi vaig dir que no volia fer cap més vuit mil, perquè ja en feia prou. I com que potser no tinc les condicions per afrontar les aventures pròpies de la generació que hauria d'afrontar-les, doncs les he deixades en aquest sentit. No vol dir que hagi deixat l'aventura. L'any passat vaig estar al Mustang; en fa dos a la regió del Dolpo —regions inèdites fins fa uns mesos a l'Himàlaia—; he filmat una altra pel·lícula... Això vol dir que potser el nostre esport de muntanya ens permet un tipus de vivències que no forçosament ha d'ésser sempre posar un peu davant de l'altre per pujar vuit mil metres.

— **Expedició Everest "Gas Natural-93": com és que no hi hages anat?**

— Em van demanar per dirigir-la, i jo vaig refusar. En principi, perquè m'havia semblat que fer una expedició ecolò-

Mitjançant aquest grup s'introdueix als Alps, i poc a poc en l'activitat extraeuropea. D'aquesta manera l'any 1961 organitza la seva primera expedició: "Expedició espanyola als Andes del Perú". És aquí on els catalans fan el cim de l'Huascaran sud en una primera ascensió per l'aresta NE, aresta que uneix el Chopicalqui amb l'Huascaran.

El 1974 assoleix el seu primer vuit mil: l'Annapurna. Més tard, n'arribaren tres més: Daulagiri, Cho Oyu i Gasherbrum. Al llarg de tots aquests anys, ha trepitjat cims de Nova Guinea, Groenlàndia, Àfrica, els Andes del Perú, Patagònia, Aconcagua, Turquia, Alps, Pirineus, Iraq, Himàlaia, etc.

gica i alpinística al mateix temps no lligava en el meu sentit d'organització. Penso que a l'Everest havíem de fer una expedició internacionalment pròpiament per anar-lo a netejar. I per altra part, jo per anar a l'Everest a escalar-lo ja no estava motivat. I per netejar-lo, Mountain Wilderness havia decidit que no, que hi ha tasques a fer a Catalunya prou importants.

— **Quin vuit mil t'ha costat més d'assolir i dels que no has fet, quin ha estat el que t'ha costat més a renunciar-hi?**

— El que em va costar més d'assolir jo et diria que ha estat el Daulagiri, que per altra part va ésser l'últim vuit mil a fer-se —tots s'havien assolit menys del Daulagiri. I el que m'ha costat renunciar, havent-hi estat, ha estat el Sisha Pagma, la segona vegada. La primera vaig arribar molt a prop del cim amb el company Joan Roca Salva i vam abandonar per la gran quantitat de neu, quan tota l'expedició ja havia abandonat. Però això és normal. En canvi en el segon intent que hi he fet, que vaig anar-hi junt amb l'Escola Militar de Jaca, vaig haver de renunciar-hi perquè per una part el primer equip ja havia fet cim, i els que anàvem al darrera ens vam trobar amb la desagradable notícia de la mort del company Joan Martínez —metge de l'expedició—, que va morir 500 m per damunt d'on era jo en una nit de molt de vent i fred. Això va ser suficient com perquè jo, basant-me en la meua experiència tant en el Sisha Pagma com en els vuit mil metres, donés tot el suport als companys seus de bivac que s'havien salvat i a una altra cordada que baixava del cim completament congelada. Llavors vaig dedicar tot el meu esforç a atendre'ls, baixar amb ells i a plegar l'expedició. I vaig haver de renunciar amb tristesa, no perquè no hagués fet el cim, sinó perquè hi vam deixar un company.

— **Quin poder té l'Himàlaia que, amb la quantitat d'alpinistes que hi han deixat companys, hi tornen una i altra vegada?**

— Jo diria que només hi ha 14 muntanyes a la terra que tenen aquesta altitud i això, per si mateix, ja és un atractiu. És la lluita de l'home amb la muntanya en unes condicions molt superiors. Jo diria que l'Himàlaia m'atrau no solament per les muntanyes en si —perquè al meu entendre les dels Andes són molt més boniques— sinó pel seu entorn, la seva gent, els xerpes... Tot això té un no sé què que va lligat a la pròpia vivència de les muntanyes. I quan passen 2 o 3 anys torno a sentir

nostàlgia, no de trepitjar un cim, però sí de passejar pels carrers de Kathmandú, de tornar a Bagdad, a Patan, a Pashupatinath, a tots aquells indrets on veig les mateixes cares un any darrera l'altre. Hi ha alguna cosa que atrau, no sé si les seves olors, la seva bondat... I deixaré de recordar les muntanyes de l'Himàlaia i seguiré recordant les seves valls, els seus pobles i la seva gent.

— **Què en penses dels muntatges d'esports d'aventura organitzats tipus Sort, per exemple?**

— Bé, suposo que és una evolució que l'hem d'entendre i acceptar. I sempre que es respecti l'entorn, em sembla perfecte. Altra cosa és que jo les entengui totes aquestes activitats, però si hi ha gent que les fa, no deu ser pas dolent. Probablement, d'aquí a poc temps caldrà distingir entre Federació de Muntanya i Federació d'Esports de Muntanya, cosa que estem contemplant des de la mateixa Federació Espanyola.

CARLES BUSQUETS i CABARROCAS
Cassà de la Selva, 7 de maig de 1993

ENCADENAT

E. Whimper.- Un pioner digne d'elogi.

R. Messner.- Un home que ens ha donat lliçons de com es pot fer l'alpinisme professional.

C. Vallès.- Un bon company, ambiciós i amb un gran futur per davant.

Muntanya.- Un element que forma part de la nostra vida, dels que l'estimem.

Esquí.- El mateix que la muntanya, però amb una capa de neu a sobre.

Mountain Wilderness.- Alpinistes de tot el món a la defensa de l'alta muntanya, un moviment en el qual hi hauríem d'estar tots adherits perquè es defensa el nostre patrimoni.

Curses d'esquí de muntanya.- Em sembla una activitat lloable ja que no hi ha una agressió a la naturalesa i és simplement una competició sobre neu.

Massificació de la muntanya.- S'haurà de fer un control en el futur perquè això pot ser ja una agressió en el moment que, per excés, es produeixin lesions a la naturalesa.

Annapurna.- Una conquesta romàntica.

Escalada.- És un mitjà per arribar dalt d'un cim.

Escalada esportiva.- Propi d'una generació amb facultats per fer-ho i a la qual jo he fet tard.

Pirineu.- Una part de la nostra terra que ens ha permès arribar a altres muntanyes del món.

LA NOVA FESTA DE LA COLLA CONTINUA PEL BON CAMÍ

*Marisa Molinas, membre del jurat,
juntament amb Llorenç Abós, premi Pasqual.*

La XXVII Festa Literària de la Colla, fidel a la línia em- presa els últims dos anys, va tornar a ser un any més l'acte més destacat en el món cultural de Cassà de la Selva durant el primer trimestre d'aquest any 1993.

Sense necessitat de buscar grans innovacions, la Festa de la Colla reuneix una sèrie de qualitats que la converteixen en una diada fonamental en el bategar cultural de la nostra vila. Ha agafat una nova embranzida, té una direcció força precisa i les adaptacions que s'estan fent per aconseguir incrementar la seva popularitat i el prestigi poden portar amb tota seguretat fins un bon tros més enllà del dos mil de la nostra diada literària.

La Festa d'aquest any 1993 va tenir una sèrie d'aspectes rellevants que faran que tingui un accent particular en la història d'aquests actes. En primer lloc, i comentant el premi més important de la Festa, el Cercamón, val la pena destacar la participació des de diferents punts del Principat de joves autors catalans que van decidir prendre part al premi cassanenc impulsats potser per les ganes de donar a conèixer el treball que estan fent en el món de la literatura. Que el guanyador fos un autor de la Pobla de Segur ja demostra que el premi ha tingut un ressò important en una de les co-
DRECERA

marques catalanes més llunyanes de Cassà. El treball d'Oriol Gordó, titulat "El Daridabor" va obtenir el reconeixement del jurat que va premiar sense saber ni imaginar que aquest premi aniria a parar tan lluny. Caldrà tenir present aquest nom i esperar que en el futur els mèrits literaris remarcats pel jurat es detectin en noves aportacions literàries. El prestigi del premi Cercamón, en aquest aspecte, és ben lloable i els seus guanyadors més recents han demostrat l'encert del premi que els ha servit per encetar una prometedora carrera en el món de les lletres catalanes.

L'altra cara de la moneda quant als premis de la nit va ser haver de declarar desert el premi Joan Xirgo destinat a reconèixer els mèrits aconseguits per algun treball o proposta per a la salvaguarda de les Gavarres i el seu entorn. El jurat va considerar que ni els treballs presentats ni les propostes fetes no es mereixien aquest premi. Caldrà confiar que en el futur el premi recuperi la seva bona línia i es pugui atorgar de nou. Serà senyal que a les Gavarres s'hi treballa i hi ha interès a fer quelcom per salvar aquest espai natural tan malmès.

El premi que sí que es va lliurar va ser el que binualment atorga la família Pasqual en memòria de Pompeu Pasqual i Carbó. Aquest any es van modificar les bases de concessió per incrementar la seva presència en el món universitari i es va decidir que es concedís en forma de beca per a la realització d'un treball sobre les comarques gironines. El premi es va atorgar a Llorenç Abós, de Platja d'Aro, per un treball sobre la incidència del corc i el rebaixí a les suredes de les Gavarres.

La Festa de la Colla va tenir altres amaniments ja habituals com els premis de narració infantil que porten el nom de Manuel Tolosà i Surroca i que any rera any, amb la seva nombrosa participació, van nodrint el caliu de l'amor a la literatura de la mainada de Cassà. Cal esmentar també l'actuació del grup Kèvol Teatre que, amb un recital poètic que va repassar l'obra de Miquel Martí i Pol, va posar la nota d'obertura a l'acte. La cloenda la van fer, com és habitual, l'alcalde de Cassà, Josep M. Dausà i la presidenta de la Colla Excursionista Cassanenca, Dolors Rubirola.

J.C.C.

IMPRESSIONS DEL GUANYADOR DEL VI PREMI CERCAMÓN

Arribo al Gironès, admirant el paisatge, tan verd i molt més pla del que tinc acostumat al meu Pallars nadiu, i veient amb satisfacció que el nombre de cotxes matriculats amb la GI catalana en lloc de la GE espanyola augmenta de manera espectacular. Mentre frueixo del viatge, encara que no sabia dir quina de les dues circumstàncies em fa més content, ens acostem inevitablement a Cassà.

El poble m'agrada força, almenys el tros que veig, ja que per problemes d'horari i orientació (no tenim ni idea a quina part del poble som ni molt menys on para "l'estació" a on ens hem de dirigir) no puc visitar-lo tan a fons com m'hauria agradat. Finalment, però, després de preguntar a uns quants vianants arribem.

Ara comença una de les parts més desagradables de la nit: el nerviosisme. No s'hi pot fer res, suposo, i s'ha de passar, però els dubtes irracionals que t'assetgen són ben còmics, un cop passada la situació, això sí.

Però això s'arregla. Tan bon punt entro en contacte amb els organitzadors, passen de sobte totes les pors, com una nuvolada d'estiu, i comença la part més agradable. Noves coneixences, felicitacions, el lliurament de premis, meravellósament introduït pels versos de Josep Martí i Pol, alguna petita "patinada" a l'hora de parlar en públic, somriure general, etc...

Després, ja amb més calma, el que queda és el record d'una experiència genial, que em permet haver conegut una part de la nostra terra que encara no coneixia, i sobretot...

Que n'és de divertit l'accent gironí!!

ORIOI GORDÓ i CASANOVAS
La Pobra de Segur, 3-7-93

*L'alcalde de Cassà fent lliurament
del premi Cercamón al jove Oriol Gordó.*

*La presidenta de La Colla
donant la benvinguda als assistents.*

LA SELVA[®]

JOAQUIM ALBERTÍ, S.A.

Tot el grup pujant pel riu de les Deveses.

1r CICLE D'INICIACIÓ A L'ESQUÍ DE MUNTANYA

ULL DE TER

27 - 28 de febrer de 1993

Aquesta sortida pel Pirineu Oriental té la seva importància, no per l'espectacularitat de l'itinerari, com la d'EYNE, sinó per l'experiència viscuda per cadascun de nosaltres, sobretot pels iniciats.

Les previsions del temps eren desfavorables, però com que hi havia visibilitat i moltes ganes de fer alguna baixada vàrem emprendre la marxa.

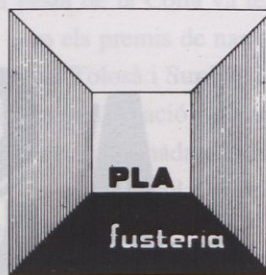
De seguida varen arribar en Joan, en Jordi i la Rosa al refugi. Vàrem començar a lliscar els esquís per la neu i gaudir en veure les pells com et permeten pujar i no baixar; tot són somriures i narracions.

La primera baixada que fem és per sota el puig dels Lladres i per les pròpies pistes de l'estació d'esquí. Gaudim d'una bona baixada amb neu en òptimes condicions. Als últims 300 m fem un "xus" que ens permet en un canvi de desnivell de la pista volar i encongir el cor.

A l'estació de Vallter en Joan no estava gaire convençut de continuar, però o tots o ningú. Finalment el convencem i fem una suau ascensió al collet de Mantet, on petem la xerrada i mengem alguna cosa.

El vent ha deixat sense neu els primers 40 m, per la qual cosa ens traiem els esquís i les pells i amb el bon humor que ens caracteritza arribem caminant a una petita cornisa de neu, on ens posem els esquís per començar la baixada.

En Carles baixa el primer. Un canvi de neu de gel a cos-trà i un terreny molt desigual el fa caure. Tots ens quedem

Progrés, 5 - Tel. 46 09 14
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

una mica espantats, però els consells des de baix i els ànims aconsegueixen fer passar aquest obstacle. Els pensaments positius que tenim ens fan afrontar cada moment amb confiança (recordeu el canal centre de cambra d'Ase).

Els primers metres de la baixada pel pla de la Portella es fan molt difícils a causa de la neu costra i dels constants canvis de gruixària. En arribar al bosc la neu és pols-dura i ens anem defensant però sense fer gaires meravelles. Malgrat tot sempre algú de nosaltres es menja un arbre o el company, situació còmica que sense cap mala intenció ens fa riure.

Trobar la cabanya de Mantet va ser difícil ja que alguns mapes assenyalen l'antiga que es va cremar i la nova s'ha d'anar a trobar passant un riu i un petit prat al mig de bosc i força a l'esquerra de la vall. La Rosa va seguir unes fites que la van portar finalment a la cabanya, i ens va guiar a tots.

Dintre d'aquest refugi de fusta i obra encenem el foc que ens permet eixugar la roba i escalfar-nos. Mengem, parlem i fins i tot cridem. Un ambient càlid ens reconforta a tots malgrat les evidències del cansament.

Si teniu l'oportunitat es recomana que arribeu fins a Mantet, poble rural de muntanya habitat per gent molt jove i agradable.

Una vegada reconfortats ens posarem de nou les pells i seguint les fites i amb una visibilitat quasi bé nul·la varem arribar al coll de Mantet.

Una vegada em vaig avançar una mica i la boira solament em deixava una visibilitat d'uns 20 m. El grup de nou de darrera units en filera enmig d'un núvol em feia encongir una mica el cor i em preguntava si ells tenien la mateixa impressió que jo.

Finalment amb una mica de grimpada i la baixada varem arribar a l'estació de Vallter.

Cal esmentar la poca consideració d'un responsable de les pistes en no deixar-nos pujar amb els remuntadors i més tenint en compte que el temps era molt dolent i estàvem força cansats. Després de fortes discussions ens tornem a posar les pells i anem cap a dalt. La Ció, la Sílvia i en Joan baixaren al cotxe, i els altres anavem al refugi.

Les nostres amenaces d'escriure als diaris sobre la conducta intolerable dels responsables va fer que una màquina de les pistes, suposem per ordres del Sr. Pujol, ens carregués i ens portés cap a sota Bastiments.

La baixada per neu pols ens va animar força, i el cafetó en el refugi ens va ser un gran bé.

En principi havíem decidit de dormir en el refugi, però després de veure que hi havia molta gent i que feia molt mal temps varem decidir anar a sopar a can mai Bosch.

Vi, embotits, pa amb tomata, bon ambient després d'aquesta aventura és la millor medecina.

Ja estem tots discutint com serà la pròxima sortida...

...Andorra ens espera.

Aquesta sortida ens fa estimar la muntanya, l'amistat, la convivència i tenir ganes de viure, sentiments que un dia vam creure que havíem perdut.

DANI LACOMA

Refugi d'Ull de Ter.

Components:	Carles B.	David	Rosa
	Josep Maria	Carles V.	Jordi
	Ció	Dani	Joan
	Sílvia		

Índex cronològic:

dia 27:	22 h - Trobada del 1r grup a can Mai Bosch
	0:30 h - Arribada refugi d'Ull de Ter
dia 28:	7:30 h - Toca el despertador
	8 h - Esmorzar
	9 h - Trobada amb el 2n grup
	9:15 h - Sortida

Itinerari:

Refugi d'Ull de Ter	2.220 m
Pujada que rodeja puig dels Lladres	2.392 m
Estació d'esquí	2.200 m
Pujada per la collada de Mantet	
Coll de Mantet	2.415 m
Cabanya de l'Alemanya	2.051 m
Coll de Mantet	2.415 m
Estació d'esquí	2.200 m
Refugi d'Ull de Ter	2.220 m

Horari: (9:15 - 18:30)--->~ 7 - 8 h

Parades:

Posar pells 4 vegades
Treure pells 4 cops
Dinar

Temps:

Amb visibilitat fins al migdia
Boira intensa durant el recorregut de tornada a l'estació.

6-7 de març: PIC ALT DEL CUBIL (2.833 m), Andorra

La pujada al Pic Alt del Cubil d'Andorra va ser la tercera sortida del curs d'iniciació a l'esquí de muntanya de La Colla.

Vam sortir de Cassà la matinada del dissabte 6 de març cap a les pistes d'esquí de Puimorens, ja que la sortida al Pic Alt del Cubil estava programada pel diumenge. Durant tot el dissabte vam escalfar els motors per l'endemà sobreviure a les fora-pistes dels nostres monitors. Sort que ens vam refer a la casa de colònies "Aina" on vam sopar i dormir.

Al matí del diumenge ens vam llevar a les 6h, després vam esmorzar i amb un xic de presses vam recollir tots els nostres estris. Un taxi-bus ens esperava als set iniciats i als seus dos caps per dur-nos d'Encamp amunt (1.279 m), seguint la carretera d'Els Cortals fins que la pista va quedar tallada per la neu. Aquí va ser on ens vam calçar els esquís (1.813 m). En el primer tall de camí vam anar seguint el riu de les Deveses i alternant els vessants esquerre i dret fins a uns pendents i planells. Aquí el sol ja començava a picar fort, l'ascensió era tranquil·la i la neu estava en bones condicions, cosa que no treu que de tant en tant féssim alguna patinada i enfonsada en la neu. Tot guanyant alçada a base de voltes-maria, algunes amb molt poc èxit, vam arribar al coll (2.675 m), ja força cansadets; portàvem 4h de camí. Un parell d'horetes més i arribàvem prop del cim, on després d'haver-nos refet un xic menjant, i sense esquís aconseguíem arribar al Pic Alt del Cubil (2.833 m) amb una grimpada "guapa".

Fetes les fotos obligades, alguna no gaire aconseguida malgrat les proeses i els esforços del fotògraf, iniciàvem el descens.

Tot esquiador de muntanya espera amb gran delit el descens, sobretot després de moltes hores d'esforç camí amunt, però nosaltres no vam tenir sort: a causa del mal estat de la neu, el sol l'havia desfet amb ganes, ens vam veure obligats a emprendre un descens bastant penós amb els esquís a l'esquena, seguint l'aresta de la muntanya amb l'agreujant que portàvem molt mal horari i que l'autocar ens esperava ple de gent per tornar a casa.

La baixada no era pel camí tradicional, sinó que en lloc de tornar a l'indret del començament de l'ascens a l'Alt del

Camí del Pic Cubil prop del collet a 2.675 m.

Cubil, havíem d'anar fins a les pistes d'esquí de Grau Roig, i d'aquí a l'autocar.

Després de fer l'aresta vam trobar un coll i, amb els esquís posats, el descens es va fer molt més agradable malgrat enfonsar-nos fins als genolls. En aquest tros es començava a notar força el cansament del personal després de tot el dia d'activitat, pel que es va decidir que dos components del grup s'avancesin per avisar del retard a l'autocar. La sorpresa va ésser que en arribar tot el grup a l'autocar ells encara no hi eren. Els vam trobar més tard en un altre lloc de la carretera d'Andorra. Portàvem tres hores de retard de l'hora prevista d'arribada a l'autocar, i els ànims dels que ens esperaven no eren gaire bons, però s'entén perfectament.

Però m'agradaria afegir que per als muntanyencs l'horari és una cosa molt relativa, no saps mai què pot passar ni què et pots trobar i sap molt de greu saber que quaranta persones estan pendents de tu. Això no és bo per a ningú, no demano que ens rebessin amb les mans obertes però sí amb un xic de comprensió. Però això ens ensenyarà que una altra vegada cal muntar-ho pel nostre compte sense "quedar", ja que tots hi sortirem guanyant.

ROSA DE LA CUEVA

DUCFORM, S.A.

FORMULARIS EN PAPER CONTINU PER A ORDINADORS

Polígon Industrial - Carrer Pla de l'Estany, s/n. - Tel. 46 30 50* - Fax 46 31 14 - CASSÀ DE LA SELVA

AMB ELS ESQUÍS PREPARATS

Ahir, mentre netejava i engreixava els esquís, vaig anar recordant tots els moments viscuts al llarg de les traces fetes aquest darrer hivern.

Tot va començar com quasi sempre: a Ull de Ter un dia de gener a la nit, i l'endemà pujant al Bastiments amb vent i neu justa però acceptable.

A mitjan febrer participàrem amb en Carles Busquets a la cursa Ransol —el Serrat a Andorra—, i dic participar i no competir ja que encara no estàvem en forma. Això sí, la baixada de la Pala Sarrera la vàrem fer quasi "non stop" fent "la tira" de giragonses i xalant com "enanitos".

Tot seguit portàrem a terme el cicle de sortides d'iniciació a l'esquí de muntanya. Recorreguérem zones variades: Cambres d'Ase, Ull de Ter i Pic Alt del Cubil. Tres sortides variades en tots sentits, temps, neu, dificultats i recorregut. La valoració general és bona, amb coses que varen anar bé i d'altres no tant, però amb experiència adquirida i ganes de repetir-ho un altre any. Ah!, del grup que vingué només puc dir una cosa: eren "collonuts".

El 13 de març gaudíem de les delícies de Núria, hotel inclòs, en inscriure'ns a la cursa que es fa allà i que aquest any era puntuable per al campionat estatal. Aquesta vegada ens acompanyaven en Dani i en Carles. Tots quatre ens ho vam passar d'allò més bé entre reunions, verificacions de material, lloguer de botes amb diferents números de peus, negociacions per les habitacions..., envoltats de molts amics de Girona i de cares conegudíssimes de l'alpinisme català i estatal. La cursa es va escurçar pel mal temps. El rendiment de cada equip va ser correcte, els veterans voltàrem el lloc trentè i els novells es varen retirar. L'any que ve millorarem!

Dues setmanes més tard un altre cop amb en Busquets i en Dani assolírem el pic de l'Infern per la seva cara nord amb els esquís a l'esquena i acabàrem baixant per la Coma d'Orri. Una jornada meravellosa, acompanyada pel bon temps i la qualitat de la neu.

No va passar el mateix el següent cap de setmana en què el temps va ésser inestable, la neu variada... variadament dolenta i l'horari nefast. Tot i així vàrem aconseguir el nostre propòsit: el cim de la Torre d'Eina pel Corredor GAM.

De retruc i aprofitant les últimes neus, a mitjan maig

Per la cara nord de l'Infern.

pujo al Pic del Tretzevents, al massís del Canigó, acompanyat d'un altre Carles, en Nadal —els vells ròquers mai moren... però van força tocats!!!

La traca final va ser per la Festa Major. Sí, sí, juny, la segona setmana de juny, al Mont Rosa, massís fronterer entre Itàlia i Suïssa. Dos quatre mil assolit, baixades inoblidables i ambient alpi a vessar és la cloenda d'una temporada plena d'activitats.

Els esquís, ara, resten endreçats i preparats per reviure noves aventures al més aviat possible.

JOSEP MARIA

Mobles

NOU AMBIENT

Decoració

C. Marina, 117 - Telèfon 46 17 36

17244 CASSÀ DE LA SELVA

Telèfon Lingüístic

93 - 482 02 02

Cada dia més persones i més empreses o organismes s'adrecen als serveis lingüístics per fer-los consultes sobre la llengua catalana. Amb el temps, aquests serveis han pogut identificar que hi ha unes preguntes que es repeteixen molt sovint. Així, el Telèfon Lingüístic ha estat pensat per atendre els dubtes més freqüents, de manera automàtica, qual-sevol dia de la setmana, a l'hora desitjada i sense cap més cost que el d'una telefonada normal.

Disposeu de més de cent textos enregistrats sobre diferents aspectes de la llengua. Per exemple: ús de preposicions (*a* o *en* + *infinitiu*), apostrofació (*la* o *l'*), terminologia ("*acometida*", "*berberecho*"), drets lingüístics (*escriptures en català*), etc.

El Telèfon Lingüístic també disposa d'un espai perquè pugueu deixar enregistrats comentaris sobre els textos, un cop acabada la consulta i abans de penjar. Aquests comentaris poden ser útils a l'hora de millorar el servei.

Per accedir al text que desitgeu escoltar, identifiqueu primer el codi numèric que li correspon (v. índex), agafeu l'aparell i paper per prendre notes, marqueu el (93) 482 02 02 i seguiu les instruccions que us indiqui.

Tingueu en compte que els codis numèrics que duen un asterisc corresponen a documents que només es poden consultar per fax. Si voleu escoltar el mateix text més d'una vegada o en voleu consultar un altre, ho podeu fer a partir d'una única telefonada.

Servei de fax

El Telèfon Lingüístic també us ofereix la possibilitat de sol·licitar per fax tots els textos que figuren a l'índex. En aquest cas, és imprescindible que utilitzeu el telèfon del vostre fax i seguiu les instruccions que us indiqui el sistema.

Índex

Les expressions i les paraules entre cometes són formes no catalanes o bé formes errònies o que s'usen inadecuadament.

Per identificar la vostra consulta hi pot haver més d'un sistema. Per exemple: *í* (*dièresi*) o *dièresi* (*confiï*, *veïna*); "*duguent*" o *gerundi en "-guent"* ("*duguent*"); *cal* o *calen* (*cadires*, *diners*, etc.) o *concordança de caldre*.

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

L'Oficina de Català de Cassà de la Selva a la vostra disposició:

TRUQUEU-HI: 46 00 05

FAX: 46 20 21

ESCRIVIU-HI: Servei Municipal de Català
Ajuntament (Can Nadal) - Rambla Onze de Setembre, s/n
17244 CASSÀ DE LA SELVA

VENIU-HI: Matins, de dilluns a divendres de 9 a 1

L'ORRI

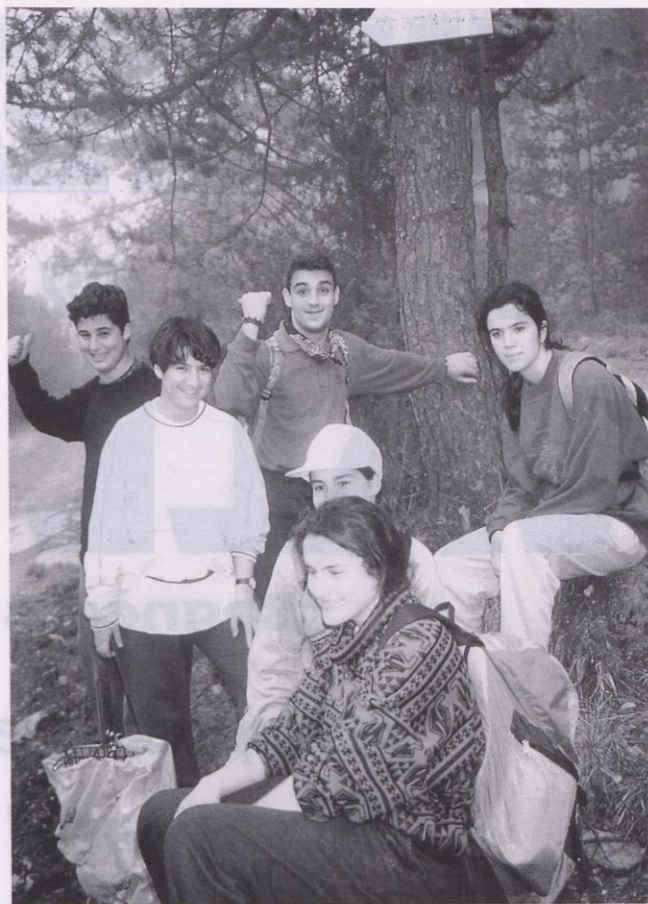
El passat dia 20 de març, nou components de la Colla Excursionista ens disposàvem a fer una sortida a la cova de l'Orri. Vam sortir del Passeig a les cinc de la tarda i vam arribar a les set al càmping de Sadernes, vam muntar les tendes mentre berenàvem i més tard vam sopar amb sobretaula inclosa i després vam anar a dormir perquè ens havíem de llevar aviat.

A les set del matí ens vam aixecar una mica adormits perquè un dels components del grup no havia tingut son aquella nit i en canvi sí molta xerrera. Vam esmorzar, i cap a dos quarts de nou ens vam posar en marxa cap al nostre primer objectiu: coll Sa Bassa. Durant aquest trajecte vam passar per can Cassanet, lloc en el qual ens vam perdre a causa del nostre meravellós guia; més tard vam passar per can Diumenjó i al cap d'uns quilòmetres arribàrem a l'església de Sant Grau d'Entreperes i la Calma, on vam fer una petita parada. Al cap d'una hora i mitja vam arribar a coll Sa Bassa, un servidor amb petits problemes de cruiximents. Vam seguir i a causa d'un senyal defectuós de les fites i una tossuderia del guia ens vam tornar a perdre. Vam tornar a coll Sa Bassa i a causa de l'horari vam dinar allà, moment en el qual la Mònica ens va fer una classe de cuina. La classe consistia en trinxar un pit de pollastre. Ben dinat dos monitors van anar a buscar els cotxes mentre els altres fèiem unes divertides partides de set i mig, apostant un cacauet per jugada.

Vam recollir les coses i ens vam posar en marxa cap a la masia de l'Orri. Al cap d'una hora de camí vam trobar una masia molt gran. Pensàvem que era l'Orri però en veure que estava deshabitada vam intuir que ens havíem tornat a perdre: això era la masia de Polí. Vam tornar enrera i al cap d'un llarg camí, vam trobar els nostres companys amb els cotxes a l'entrada de l'Orri, vam anar a saludar la gent de la masia i ens van dir que a la cova era impossible anar-hi a causa de l'hora que era.

L'entrada queda pendent!!

E. TALLÓN WALTON

Les ganes de gresca no les vam perdre.

FINESTRES PER A TOTA LA VIDA

Fabricades per

COLEC

- Doble vidre
- Diversos punts d'ancoratge.
- Fabricades en PVC
- Totalment inalterable i sense conservació.
- Estructura reforçada en acer.

SISTEMA

KÖMMERLING

Demani informació

(972) 46 14 41

CASSÀ DE LA SELVA
Carretera de Caldes,
km. 0'830

PLANXISTERIA i PINTURA

FRANCESC

C/. Ferrocarril, 50
Telèfons: Taller 46 18 79 - Particular 46 03 97

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

CAMPAMENT SOCIAL

Del 17 al 22 d'agost de 1993

VALL D'OÒ

(Bagnères de Luchon)

Acampada a les Granges d'Astau

Ascensions al Pic dels Spijeoles,

Seil de la Bache, Maupàs,...

*Excursió Turística a l'estació d'esquí de
Superbagnères i a la Vall de Lis.*

Inscripcions al local

de la Colla:

Carrer dels Dolors, 12

Telèfon 46 36 25

d'1/4 de 7 a

8 de la tarda.

*Vine, no t'ho
pots perdre!*

Responsable del campament

Quim Carreras: Tel. 46 33 80

